

о. Артур Мілані

ВЕЛИКА ОБІТНИЦЯ

о. Артур Мілані

ВЕЛИКА ОБІТНИЦЯ

**Розважання і приклади
на Дев'ять Перших П'ятниць**

**Релігійне видавництво
“Добра книжка”
Львів – 2017**

За дозволом Церковної влади

УДК 2-544.6
ББК 86.372-6
М60

о. Артур Мілані

М60 Велика Обітниця. – Львів: Добра книжка, 2017. –120 с.

ISBN 978-617-618-094-4

Через “Велику Обітницю” св. Маргариті Марії Алякок (1647-1690), в Паре-ле-Моньяль (Франція) Боже Серце проливає на спрагли людські душі “ріки води живої”. Любов Господа нашого Ісуса Христа б’є невичерпним джерелом світлої ласки та закликає усіх християн до особливого почитання Свого Серця упродовж 9-ти Перших П’ятниць щомісяця. Це набоженство, за свідченням святої Гертруди (1256-1302), Ісус Христос приборіг на *останні часи*, коли людство буде остиглим і байдужим до Його Любові...

УДК 2-544.6
ББК 86.372-6

На обкладинці образ
Найсвятішого Серця Ісуса
для членів Апостольства молитви

Видання восьме, виправлене

ISBN 978-617-618-094-4

© Релігійне в-во “Добра книжка”, 2017

СЛОВО АВТОРА

“ОДНОМУ БОГОВІ – ЧЕСТЬ І СЛАВА”

Книжечка “Велика Обітниця”, що описує дев’ять Святих Причасть на честь Пресвятого Ісусового Серця, має надзвичайний успіх, тому з’являється щоразу в нових виданнях, які люди охоче замовляють. Досить сказати, що за кілька років число примірників, що вийшли у повному виданні, не рахуючи всіх витягів, скорочених видань, перевищило уже мільйон.

Як пояснити таке велике поширення цієї незначної Праці, як не безмежною ніжністю Божого Серця, що не гордує нами і користується найбільш нездатними та невідповідними засобами, щоб тільки допровадити до спасіння душі, відкупленої Його Пресвятою Кров’ю? Сам Ісус в тому Божому ділі Любові старається в кожному місті, в кожному селі знайти душі, що зуміли б поглибити гарячі бажання Його Серця та стали ревнителами цього набоженства. І з дня на день зростає число тих щирих Христових приятелів, що радо відповіли на цей заклик любові, і стають Його бойовими відділами. Це справді зворушливо, і душа наповнюється глибокою вдячністю. Якби не страх, що ми вразимо їхню скромність, то ми б радо оголосили довгий список тих, на правду гарних душ, що, незважаючи на всілякі жертви, зуміли тисячами примірників поширити оцю книжечку, яка оповідає про Милосердя Божого Серця. Вони вже своїми очима оглядали багаті плоди своєї ревності.

Нещодавно одна побожна пані написала нам, що її ревність у поширюванні цього набоженства дозволила їй побачити в короткому часі сотню Святих Причасть у Першу П’ятницю місяця. А один священик, що також став гарячим апостолом цього набоженства, так висловився: “Щира подяка належить Найсвятішому Христовому Серцю, що в тому селі розійшлося понад двісті

примірників цієї золоті книжечки. До святого Причастя в Перші П'ятниці приступило п'ятсот мужчин, не рахуючи жінок і дітей, а їх було набагато більше. Це щира правда, що коли хочеться мати численну участь у Святих Тайнах, то треба впровадити оцю побожну практику”.

Один визначний і ревний парох написав нам: “При кожній нагоді буду щораз більше й більше поширювати це набоженство понад усі набоженства, тим більше, що навіть за кілька місяців бачу його блаженні плоди. О, коли б я швидше його пізнав!”¹

У листопаді 1928 р. написала нам одна, дуже діяльна ревнителька, апостольську працю якої підтримувала своїми терпіннями її сердешна приятелька: “Не можу промовчати про одне навернення, бо гідне воно, щоб його оголосити. До мого села приїхала одна пані, щоб тут трохи відпочити та зміцнити своє здоров'я. З деякого часу вона не сповідалася, тому що чоловік її вороже ставився до нашої святої віри. Я сказала їй, щоб вона купила собі книжечку “Велика Обітниця”. Взяла вона книжечку до рук, поглянула на обкладинку, де виднілося Найсвятіше Серце Ісуса, й почала плакати. “Що таке?” – питаюся. “Нічого, – відповіла. – Завтра хочу висповідатися. Лишіть мені цю гарну книжечку”. І справді, у визначений час висповідалася й досі залишається у своєму наверненні.

Знову ж одна гаряча ревнителька з Сардинії написала нам через деякий час своєї ревної і завзятої праці над поширюванням цього набоженства: “З радістю повідомляю вам, що в нашій церкві вже більше, ніж триста осіб причащаються в Перші П'ятниці кожного місяця”. В Першу П'ятницю липня 1929 р. в Паттоді, на Сардинії, зранку о 7-й годині завалилася головна нава (частина споруди) в церкві. Отець парох сидів тоді в сповідальниці, а о. Секкі правив Службу Божу на честь Пресвятого Ісусового Серця. Понад двісті людей приступили до престолу, щоб із його рук прийняти Святе Причастя. В той час затріщала церква. Він ледве встиг сказати: “Спаси, Господи, твій народ”, як густий, задушний порох закрив усе.

¹ У Перші П'ятниці священники мусили бути вже о 3-й годині в сповідальницях, щоб висповідати усіх вірних.

ПЕРША ЧАСТИНА

“ВЕЛИКА ОБІТНИЦЯ”

У ЧОМУ ЇЇ СУТЬ?

Поміж великими обітницями, що їх дало Пресвяте Серце Христове святій Маргариті Марії Алякок (1647-1690), одна особливо заступовує на те, щоб усі звернули на неї увагу. Її об’явив Ісус Христос св. Маргариті Марії в 1689 році перед смертю святої. Між обітницями Христового Серця вона є останньою, дванадцятою. Ось вона:

“У виливі милосердя Мого Серця обіцяю, що Моя всемогутня любов уділить ласки остаточного витривання всім тим, що приймуть Св. Причастя у Першій П’ятниці в місяці через дев’ять місяців почергово; вони не вмруть у Моїй неласці, ані без прийняття Святих Тайн, а Моє Серце залишиться їм безпечним притулком у тій останній хвилині”.

Оце та “Велика Обітниця” переповненого милосердям Христового Серця, яку ми хочемо пояснити у цій книжечці, щоб розбудити гаряче бажання прийняти повні любові запросини Христа, що жертвує нам такий легкий спосіб, як забезпечити собі спасіння нашої душі.

Правдивість цієї обітниці

Кожному, хто сумнівався б у віродостойності цієї обітниці, скажемо, що вона насправді правдива. Це бачимо з листів упривілейованої повірниці Христового Серця. Церква, що завжди діє з такою великою розважливістю насамперед тоді, коли це справа винесення святих на престоли, сумлінно й докладно дослідила всі листи св. Маргарити Марії й не тільки не знайшла в них нічого, гідного критики, але й ще своєю повагою затвердила й дозволила поширювати їх між вірними. Крім цього, Святіший Отець Венедикт XV наводить “Велику Обітницю” дослівно в канонізаційному декреті й зазначає, що: *“Саме такі були слова, з якими Ісус звернувся до Своєї вірної слуги”.*

Для нас же цього рішення Церкви, непомильної вчительки правди, повністю вистачає, щоб ми могли говорити про це з найглибшим переконанням душі.

Одне, хіба, виглядає дивно та незрозуміло, а саме те, що ця Божа Обітниця була наче закрита до 1869 р., в якому почав її поширювати о. П. Франчозі. Можливо, що виникло тоді побоювання, проте ця практика робить вірних завжди ревнішими, а вчені-богослови ґрунтовно довели, що вона цілком згідна з наукою Церкви, яка в Христовому Серці виявляє нам безмежний океан Божого Милосердя.

Таким чином ми переконуємось, що обітниця ця правдива, й що Бог у ній діє; отож намагаймося тепер добре зрозуміти її глибоке значення.

Деякі роз'яснення

Коли Ісус Христос об'явився святій Маргариті Марії, то сказав до неї найперше ці слова: *“Я обіцяю тобі”*. Цим Ісус хотів дати їй зрозуміти, що Він ручається за цю велику ласку Своїм Божим словом, тим словом, що про нього сказано у Святому Письмі: *“Небо і земля минуться, а слова Мої не минуться”*. Поручившись за Своє слово, Він додає:

“У виливі Милосердя Мого Серця”, щоб звернути нашу увагу на те, що це не звичайна обітниця, яка є плодом звичайного милосердя, але справді Велика Обітниця, що могла виплисти тільки з надміру безконечного Божого Милосердя. Оце так говорить нам Божественний Спаситель:

“О душі, відкуплені Моєю Кров'ю, обітниця, яку даю вам, така велика, що неначе б уже вичерпала усі скарби Мого Милосердя”. На нас тепер черга, щоб уміти нею скористатися...

Але щоб цілком запевнити нас у тому, що Він виконає за всяку ціну все те, що обіцяє, Христос покликається на Свою Любов, на ту любов, що все може зробити для добра тих, що надіються на неї. Це означає, що даремними є всі хитрощі диявола, щоб вирвати ті Христові душі, що поручені Його Любові; Він допоможе їм жити

по-християнськи й відповісти на всі ласки, щоб вони не втратили життя вічного.

Коли Христос говорить без усяких застережень, що Він уділить тим душам ласки остаточного витривання, то Він має на думці цю останню ласку, найціннішу над усі ласки, від якої залежить вічне спасіння. А обітницю цю стверджує ще такими словами: *“Вони не вмруть у Моїй неласці”*, а це означає: вони досягнуть щастя вічне, отримують рай.

Цю обітницю – *“Не вмруть без прийняття Святих Тайн”* – треба розуміти так, що коли вмираючий має на своїй душі важкий гріх, то Ісус Христос дасть йому ласку поєднатися з Богом через добру сповідь, прийде до його душі в Пресвятій Євхаристії, щоб бути їй товаришем до життя вічного і боронити від пекельного ворога в останній вирішальний момент. Але якби якась недуга відібрала хворому мову, або з якоїсь іншої причини він не міг висповідатися, тоді Предобрий Ісус дасть йому ласку досконалим жалем очистити свою душу й вернутися до Божої приязні. Отже, хто пішов за покликком Любові Христового Серця й прийняв дев'ять святих Причасть у Перші П'ятниці в місяці по черзі й без перерви, той не вмере в Божій неласці. Бо без усякого винятку *Пресвяте Христове Серце стане для всіх певним притулком і захороною в останній хвилині.*

Обов'язкові умови

Щоб досягнути плоди цієї “Великої Обітниці”, тобто, щоб запевнити собі завдяки їй Небо, конче треба дотримуватися таких умов:

1. *Дев'ять Святих Причасть.* Отже, хто прийняв би кілька Святих Причасть, але не дев'ять, він не досягне ще плодів “Великої Обітниці”.

2. *В Перші П'ятниці місяця.* Тут треба добре звернути увагу на те, що ці Св. Причастя треба прийняти обов'язково в Перші П'ятниці місяця, бо не матимемо права до “Великої Обітниці”, якщо приймемо Св. Причастя в інші дні місяця, наприклад, у неділю або навіть у п'ятницю, що не є першою в місяці. Також треба зазначити, що не можна міняти набоженства дев'яти Св. Причасть

у Перші П'ятниці з набоженством Перших П'ятниць кожного місяця, і навіть сповідник не може замінити цього дня на інший, а коли б це зробив, такий дозвіл не є важливим. Хто цим дозволом скористався б, то він недостатньо виконає вимоги, обов'язкові для "Великої Обітниці", і тому не досягне її наслідків. Навіть хворі не можуть бути звільнені від цієї умови.

3. *Через дев'ять місяців по черзі.* Це третя умова. Вона означає, що людина мусить прийняти дев'ять Св. Причасть у Першу П'ятницю дев'яти місяців по черзі, без будь-якої перерви.

Якби хто прийняв п'ять, шість, сім Св. Причасть, а потім одного місяця перервав цю дев'ятницю, навіть не по своїй волі, чи через якусь перешкоду, чи забуття, то зрозуміло, що тут його вини нема, однак мусить цю велику дев'ятницю починати знову від початку, а прийняті Св. Причастя, хоча б і святі, і повні заслуг, не зараховуються більше до числа дев'ять.

Деколи на Першу П'ятницю в місяці припадає Велика П'ятниця. А у Велику П'ятницю не можна нікого причащати, хіба смертельно хворих. Отже, не може причащатися і той, хто відправляє дев'ятницю Дев'ятьох П'ятниць. Однак вчені-богослови кажуть, що у цьому одному випадку дев'ятниця не буде перервана. Можна її продовжувати в наступні Перші П'ятниці аж до повного числа, зараховуючи й попередні.

Велику дев'ятницю можна починати в місяці, який комусь найвідповідніший. Школярам найкраще було б починати в березні; в листопаді вони вже скінчили б її.

Зверніть увагу всі, хто працює над вихованням молоді, яке широке поле праці для добра душ відкривається перед вами. Скільки ж то душ ви можете спровадити до гавані спасіння. Молоді, незіпсуті ще душі найкраще пристосовані, щоб прийняти Христові ласкаві запросини. Ті душі, що за вашим старанням досягнуть вічне щастя, будуть вам вінцем заплати у Небі.

4. *З належним пристосуванням.* Для цього вистачає прийняти Святі Причастя в стані ласки: якийсь особливий настрій, чи запал не обов'язковий. Не варто підкреслювати, що коли б хто прийняв

ДРУГА ЧАСТИНА

РОЗВАЖАННЯ НА ДЕВ'ЯТЬ ПЕРШИХ П'ЯТНИЦЬ

ПЕРША П'ЯТНИЦЯ

Буду спасенний чи осуджений?

Чи бачив ти, читачу, як деколи маленькі діти зривають, граючись, пелюстки з квітів і ними нібито вгадують свою долю. От, наприклад, маленька дівчинка хоче знати, куди вона по смерті піде: чи до Неба, чи до пекла. Зриває одну за одною пелюстки й безперервно повторює: небо... пекло... небо... пекло..., й так аж до останньої пелюстки, що нібито має вказати на її остаточне призначення. Коли доля для неї ласкава й остання пелюстка призначить її до Неба, то радощам дівчинки не має меж, але, якщо невинна квіточка призначить її, не дай Боже, до пекла, то вона буде сумувати й буде незадоволена, і буде знову обривати пелюстки з інших квітів, аж доки не натрапить на щасливу відповідь, що поверне їй спокій.

А чи й наше життя не таке, як та квітка, яку обриваємо день за днем, аж поки, стяті косою смерті, не станемо перед Богом-Суддею? А Бог-Суддя дасть нам присуд: або Небо, або пекло. Діти, коли зривають пелюстки квітів і запитують про свою долю, знають, напевно, що це лиш забава. Та чи ж можемо й ми мати наше життя за якусь забаву, чи за якусь іншу приємну потіху?

Чи ж не вчить нас свята віра, що спастися, – це наш великий обов'язок, про який мусимо дбати зі страхом і трепетом? Чи ж поміж усіма завданнями, що їх маємо виконати тут, на землі, не найважливіше й не найнеобхідніше – спасти свою душу? Чи роздумували ми коли-небудь поважно над цією справою? А коли й думали, чи спитали ми себе: чи буду спасенний, чи осуджений? Чи одного дня стану ангелом, одягненим у світлість безсмертної слави Неба, чи швидше духом п'їтьми, оточеним полум'ям, у вічних безнастанних пекельних муках?

Згадуючи про це, святі тремтіли зі страху. Яким же чином ми, обтяжені гріхами без ліку, живемо собі спокійно?

Чи ж не свідомі ми того, що досить одного тяжкого гріха, щоб горіти в пеклі вічно? А якби так нас спіткала несподівана смерть? Що тоді? З тієї жакливої непевності звільнить нас Ісус Христос Своєю “Великою Обітницею”: *“Одержими ласку остаточного витривання, – значить щасливо досягнеш вічне блаженство, як тільки приймеш без перерви Дев’ять Святих Причаст’ у Перші П’ятниці місяця”*.⁴

Це ж те саме, неначе б Ісус Христос у цій хвилі поклав тобі до рук “небесний паспорт” і дав “золотий ключ”, яким зможеш відчинити брами Неба.

Тобі тепер належить скористатися з цієї незвичайної ласки, що її жертвує Милосердя Ісусового Серця.

Оживлений цими почуваннями, з великою довірою наближайся до святого престолу й набожно говори оцю молитву:

Найсолодше Ісусове Серце, що ціною Своєї Божої Крові відкупило мою бідну душу, вчини, щоб я добре зрозумів, яка цінна ця ласка, яку Ти бажаєш дати мені Своєю “Великою Обітницею”. Допоможи побороти труднощі, що їх мені нав’язує злий дух. Дай, щоб я міг прийняти цих дев’ять Святих Причаст’ із правдивим почуттям віри, любові й багатьох добрих учинків, і щоб міг правдиво вести християнське життя й забезпечити собі спасіння душі. Найсвятіше Серце Ісусове, вірю в Твою любов до мене, я певний, що Ти мене не опустиш.

ПРИКЛАД

Дитя Ісус з’являється на престолі усім людям

Читай про цей приклад, дорогий читачу, про це нове чудо безконечної Любові твого Бога, щоб приймаючи Святі Причаст’я у Перші П’ятниці місяця, ти був завжди оживлений великим духом віри в дійсну присутність Ісуса Христа під виглядом хліба й вина.

⁴ Ті розважання корисні для всіх, але для молоді, думаємо, вони такі обов’язкові. Молодь, за своєю природою, в думках без застанови знайде в цих розважаннях поміч для відповідного пристосування до цього набоженства.

ПРИКЛАД

**Індієнин готовий швидше стратити руку,
ніж опустити Святе Причастя
в Першу П'ятницю місяця**

Колишній учень Товариства Ісусового о. Берутті, який тепер є єпископом у Пенгпу в Китаї, пише в часописі “Місії Товариства Ісусового” за грудень 1926 року, що “між його новонаверненими є сто душ, які кожної Першої П'ятниці приступають до Святих Тайн. А треба знати, що багато з них проживають на віддалі 15, а навіть і 50 кілометрів від місійної станиці. Який це сором для нас, що не раз і чверть години ходу не хочемо пожертвувати для цього святого діла. Знову інший місіонер, о. Серулез Товариства Ісусового, оповідає зворушливу подію з Ідагу, що її тепер переповідаємо.

Індієнин Чіпрія з племені “Скупих Сердець” (плем'я “Скупі Серця” тепер навернене до католицької віри) якось нещасливо поранив собі руку. негайно пішов до лікаря. Лікар сказав, що рука потребує лікування, і хворий мусить кілька днів затриматися при ньому; інакше є небезпека зовсім втратити руку.

“Не можу затриматися!.. Завтра – Перша П'ятниця, і я мушу разом із цілим племенем піти до місійної станиці “чорних ряс”, щоб там прийняти Святе Причастя. Потім повернуся!”

“Потім уже буде пізно, мій дорогий, і якщо тобі погіршає, я буду змушений відтяти цілу руку, розумієш?”

“Хай діється, що хоче, – сказав після короткої застанови гарячий індієнин. – Ти відітнеш мені руку, та ніколи не буде так, щоб Чіпрія не пішов разом з іншими в Першу П'ятницю місяця до Святого Причастя”.

І пішов... Коли повернувся, прийшов враз до лікаря. Лікар знову оглянув рану і сказав: “Я ж остерігав тебе! Тепер кочче треба відтяти три пальці”.

“Хай ідуть три пальці!” – відповів сміливо хворий. Бадьоро прийняв він біль і втрату, думаючи, що то ще замалу ціну приніс за Св. Причастя.

ШОСТА П'ЯТНИЦЯ
Найсвятіше Ісусове Серце
запрошує нас молитися і жертвувати Себе
за бідних грішників

Ісусове Серце – це найніжніше й найчутливіше з-поміж усіх сердець! Воно з великим співчуттям зворушується на кожну нашу нужду, горе, страждання... Ні одна сльоза не скотиться з наших очей, ні один стогін не вирветься з наших уст, ані одне зітхання не зійде з наших грудей, що не зворушили б Його ніжного Серця. А чуле Воно не тільки до тих, що йдуть за ним і посвячуються Йому; Воно обіймає всі створіння, не минає навіть своїх ворогів. Можна сказати, що для цих останніх Його почуття ще гарячіші, і ніжність Його ще вразливіша. Немає для нього тепер більшого ворога, ніж той, що ображає Його гріхами день у день, поновлює Його Страсті й болочу Смерть, що згідно топче Його святу Любов! І якраз для цих нещасних, блудних синів, що живуть далеко від батьківського дому, Пресвяте Серце Спасителя щемить найбільше...

Світ як за часів Ноя, так і тепер потребує очищення зі свого бруду й огиди; та не потопом води хоче очистити його Господь, але швидше потопом вогню, вогнем Своєї Любові, що горить у Його Серці, яке є джерелом Доброти та Милосердя для людей.

Тут маємо причину, чому Ісус звертається до Своїх приятелів і всіх великих душ, немов промовляє до них: “Чи ж ви не бачите, скільки ото нещасних душ йде дорогою загибелі й не зважає на ту жадливу безодню, що жде на них, щоб їх назавжди проковтнути... Чи ж не бачите, як їх багато?

Століттями їх кличу... Втомився Мій голос від безнастанного прикликування, а вони ж Мене не слухають... З погордою від Мене відвертаються... у вічі Мені кажуть:

“Не хочемо Тебе!” А Я ж для них зійшов з Неба, для них вийшов на Голгофу, за них умер на Хресті, за них щодня й щогодини відновлюю на престолах Свою безкровну Жертву. Змилосердіться над ними, приятелі Мої, співчайте зі Мною!.. Моліться за них;

ТРЕТЯ ЧАСТИНА

ПОБОЖНІ ПРАКТИКИ НА ЧЕСТЬ ПРЕСВЯТОГО ІСУСОВОГО СЕРЦЯ

ПРИГОТУВАННЯ ДО СВ. СПОВІДІ І МОЛИТВА ПЕРЕД ПРИГОТУВАННЯМ

Я, бідний грішник, у стіп Твоїх, мій Ісусе. Я стільки разів ображав Тебе. О любий мій Спасителю, змилосердися наді мною, дай мені ласку, щоб я пізнав усі свої гріхи, й дай мені правдивого жалю, щоб я собі їх збридив, щиро з них висповідався і зумів отримати Твоє прощення.

Пречиста Діво, притулку бідних грішників, молися за мене!
Отче наш... Богородице Діво...

Іспит совісті

Гріхи супроти Бога: “Коли ти сповідався останній раз? Чи ти спокійний щодо своїх попередніх сповідей? Чи ти був щирий в оскаржуванні своїх гріхів? Чи ти не замовчав чого зі встиду? Чи не забув чого сказати? Чи ти завжди точно відмовляв свої молитви? Чи не сумнівався ти у правдах віри? Чи ти встидаєшся називати себе християнином? Чи не брав участі в розмовах проти релігії, священників, Святішого Отця? Чи ти не читав заборонених книжок, або поганих часописів? Як ти поведився у Церкві? Чи не хулив Бога, Пречисту Діву, святих? Чи ти не нарікав на Боже Провидіння? Чи не вживав прокльонів? Чи не опускав Служби Божої у святкові дні, чи не працював тоді? Чи бував ти на проповідях, науці, катехизмі? Чи не присягав фальшиво або без потреби?”

Гріхи супроти ближнього: “Чи ти завжди слухав і поважав своїх батьків та наставників? Чи ти не робив їм прикроців? Чи завжди говорив правду? Чи не крав вдома, або у чужих? Чи не підтримував погані розмови порадами, вчинками, своїми уборами? Чи ти не маєш яких грішних зносин, або небезпечної приязні? Чи не

вчинив ти з іншим якісь нечистоплотні учинки, або чи не говорив таких жартів? Чи не давав іншим читати погані книжки? Чи не очорнював, не побільшував помилок інших?”

Гріхи супроти самого себе: “Чи добровільно ти не стримувався перед непристойними думками? Чи ти не мав наміру робити зло? Чи не дивився на непристойні образи або речі? Чи сам із собою не робив нечистих справ? Чи не відвідував ти небезпечних місць, забав або вистав? Чи не маєш ти якихось пересудів? Чи ти не носиш закороткого одягу, забагато витятого, прозорого, або взагалі такого, що противиться християнській скромності? Чи заховував ти приписані пости? Чи ти не їв м’яса в заказані дні? Чи ти не бував у поганих товариствах? Чи ти не гордий, пустий, підхлібний, заздрісний або пияк? Чи совісно виконуєш усі свої обов’язки: батька, матері, чоловіка, жінки, сина і т. д.? Чи ти знаєш, що обмежування потомства є важким гріхом?”

Спонуки до жалю

Щоб розбудити за свої гріхи живе почуття жалю, розваж:

1. Що образив безконечно доброго Бога, що обсилав і далі обсипує тебе багатьма добродійствами, що за тебе вмер на Хресті.
2. Що ти стратив Небо.
3. Що заслужив на вічні пекельні муки. Надійся на Його Милосердне Серце, обіцяй, що надалі втікатимеш від нагод до гріха, а потім відчитай цей

Акт жалю

О Ісусе, що палаєш любов’ю до нас, вчини, щоб я ніколи Тебе не ображав. Мій предорогий і предобрий Спасителю, я люблю Тебе, а гріхами бриджуся і не хочу більше Тебе ображати. Мій Ісусе, змилосердися наді мною!

Сповідь

Потім іди до священника, щоб визнати свої гріхи. Пам’ятай, що говориш Божому слугі, який з повагою, що її отримав від Бога, звільняє тебе від твоїх гріхів.

ДЕВ'ЯТНИЦЯ НА ЧЕСТЬ НАЙСВЯТІШОГО ІСУСОВОГО СЕРЦЯ

П о в ч а н н я

Це набоженство – одне з найбільш поширених практик на честь Божого Серця. Воно обіймає дев'ять різних молитов, що відповідають дев'яти ангельським хорам. Збираються разом дев'ять, набожних до Христового Серця осіб, і кожна витягає собі жеребом одну з тих молитов, що їх має потім цілий місяць відмовити. Тягнення жереба повторюється кожної Першої П'ятниці. Кожний із любові до Найсвятішого Христового Серця приймає на себе ці зобов'язання, однак вони не зобов'язують сумління так, що людина не грішить навіть малим гріхом, якщо їх не виконає.

Це такі зобов'язання:

- 1) щоденно відмовляти витягнену жеребом молитву;
- 2) часто наближатися до Святих Тайн, особливо в Перші П'ятниці місяця, щоб одержати запевнення “Великої Обітниці”;
- 3) в особливіший спосіб молитися за своїх друзів, щоб Пресвяте Ісусове Серце зіслало на них і їхні родини своє благословення й ласки.

Молитва пожертвування, яку відмовляється кожного дня

“Мій Господи Ісусе Христе, у злуці з Твоїми безконечними заслугами жертвую Тобі всі свої думки, вчинки і терпіння на відкуплення моїх гріхів, за потреби святої Церкви, розширення Твого Царства на землі, за навернення грішників та за душі в Чистилищі.

Моя дорога Мати, Пречиста Діво Маріє, випроси мені ласку сердечного набоженства до Серця Твого Сина”.

Духовне Святе Причастя

“Мій Ісусе, я вірю, що Ти перебуваєш у Пресвятій Тайні Євхаристії. Люблю Тебе над усе й тужу за Тобою.

ЛІТАНІЯ ДО ПРЕСВЯТОГО СЕРЦЯ ІСУСА

Киріе елейсон! *або* Господи, помилуй!

Христе елейсон! Христе, помилуй!

Киріе елейсон! Господи, помилуй!

Христе, почуй нас!

Христе, вислухай нас!

Отче Небесний, Боже, – помилуй нас!

Сину, Відкупителю світу, Боже, – помилуй нас!

Духу Святий, Боже, – помилуй нас!

Свята Трійце, Єдиний Боже, – помилуй нас!

Серце Ісуса, Сина Предвічного Отця, – помилуй нас!

Серце Ісуса, в лоні Матері Діви Святим Духом утворене, – помилуй нас!

Серце Ісуса, зі Словом Божим суттєво з'єднане, – помилуй нас!

Серце Ісуса, безмежної величі, – помилуй нас!

Серце Ісуса, Святині Божа, – помилуй нас!

Серце Ісуса, Храме Всевишнього, – помилуй нас!

Серце Ісуса, Дому Божий і Брамо Неба, – помилуй нас!

Серце Ісуса, палаюче Вогнище любові, – помилуй нас!

Серце Ісуса, справедливості й любові Скарбниці, – помилуй нас!

Серце Ісуса, доброти і любові повне, – помилуй нас!

Серце Ісуса, чеснот усяких бездонна Глибінь, – помилуй нас!

Серце Ісуса, всякої слави найдостойніше, – помилуй нас!

Серце Ісуса, Царю та Єднання всіх сердець, – помилуй нас!

Серце Ісуса, в якому всі скарби мудрості та знання, – помилуй нас!

Серце Ісуса, в якому перебуває вся повнота Божества, – помилуй нас!

Серце Ісуса, яке Отець Собі дуже вповодбав, – помилуй нас!

Серце Ісуса, з повноти якого всі ми отримали, – помилуй нас!

Серце Ісуса, одвічне прагнення світу, – помилуй нас!

Серце Ісуса, терпеливе й багате милосердям, – помилуй нас!

Серце Ісуса, щедre для всіх, які до Тебе звивають, – помилуй нас!

ДОДАТОК

ПОСВЯТА РОДИНИ ПРЕСВЯТОМУ СЕРЦЮ ІСУСА

ІНТРОНІЗАЦІЯ

П о в ч а н н я

Посвята родини Пресвятому Ісусовому Серцю – це одне з набоженств, що його бажає Ісус Христос: тому набоженству Він дав великі й повні потіхи обітниці. “Благословитиму, – сказав Він, – дома, в яких буде виставлений й почитаємий образ Мого Серця – впроваджу мир у їхні родини, щедро зливатиму Мое благословення на всі їхні почини й праці, стану для них найповнішим притулком у їхньому житті, насамперед у годину смерті”.

Це гаряче бажання Христового Серця глибоко відчули Христові Намісники і якнайпильніше дбали про суспільне панування Ісусового Серця в родинях і народах. Святіший Отець Венедикт XV говорив: “Бажаємо, щоб християнські родини урочисто посвятилися Божественному Ісусовому Серцю, і від тієї хвили благословимо всі родини й кожного зокрема, що причиняться до того, що суспільність визнає панування Любові Пресвятого Ісусового Серця в християнських родинях” (14. 01.1918 р.).

Родина, що бажає посвятитися Ісусовому Серцю, повинна це робити з найбільшою домашньою врочистістю. Це ж вона віддається Христові, вибирає Його на абсолютного Володаря своїх душ, своїх сердець, своїх думок і намірів, своїх уподобань і своїх бажань. Вибирає Христа на Володаря свого дому й кожного члена родини зокрема. Відновлює прилюдно й з повною свідомістю те, що вже раз заявляла при Св. Хрещенні: відректися сатани й діл його, а належати до Христа, до Його Пресвятого Серця, що тільки любов зберігає для нас.

Зовнішньою ознакою цієї посвяти має бути образ Христового Серця. Цей образ повинен бути якнайгарніший і має бути помі-

АКАФІСТ ДО НАЙСОЛОДШОГО СЕРЦЯ ІСУСОВОГО

КОНДАК 1

Образ всеспівістотний слави Отчої, з любові зійшов Ти до нас, Слово Боже, за нас став людиною і поклав за нас Свою Душу, повернувши в нас образ Божий. Тому Божественному Твоєму Серцю подячно співаємо:

“Радуйся, Серце Ісусове, Любов’ю до нас палаюче!”

ІКОС 1

Зачатий в лоні Пречистої Твоєї Матері, перші благословенного Серця Твого почування підніс Ти за наше спасіння, Ісусе. Відтоді приготував Твоє Богоносне тіло на Голгофську жертву за наші гріхи, кажучи Отцю Твоєму Небесному: жертви й приносу Ти не схотів, тіло ж мені приладив. Тоді я сказав: “Йду”. Ради цього Тобі, що спочиваєш у лоні дівочому, як Ягняткові непорочному, що хоче взяти на себе гріхи світу, з Херувимами і Серафимами припавши, поклоняємось, і з почуваннями прещасливої Твоєї Матері Тебе вітаємо:

Радуйся, Серце Ісусове, що нас над Ангелів полюбило.

Радуйся, Серце Ісусове, що присвоїло собі наші беззаконня.

Радуйся, Серце Ісусове, що розливаєш запашність святої любові на нас.

Радуйся, Серце Ісусове, любов’ю до нас палаюче!

КОНДАК 2

Тебе, що взяв шлюб з нашою природою у лоні Пречистої Твоєї Матері, зі світилами, повними Твоєї ласки, стрічаємо, співаючи Тобі, Небесному Женихові нашому, вінчальну пісню: Аلیلуя!

ІКОС 2

Лиси мають нори і небесні птиці – гнізда, ти ж, що тримаєш усе як Бог, і наповняєш кожне живе усім побажаним, не мав, де

Твоєї слуги Маргарити багатство Любові Твого полум'яного, раненого, терпінням увінчаного і Хрестом завершеного Серця, і пообіцяв Ти не робити меж у роздачі ласк Твоїх небесних усім, хто до тебе удасться. Задія цього ми, одухотворені такою великою прихильністю і чоловіколюб'ям Твоїм, із упованням і доброю волею приступаємо до Священнішого Твого Серця, до цього престолу прерясної Божої ласки, і просимо та молимо: переміни молитвами Пренепорочної Твоєї Матері студінь нашого серця в гарячу любов, як колись в справжнє вино воду в Кані Галилейській. Дай нам сльози покаяння, розжалоблення та прости нам наші проступки. Подай нам витривалості поправи життя, щоб ми у Твоїй Любові жили, у Ній вмерли і Нею сподобилися бачити Лице і Любов досконалу Пресвятої Трійці з усіма святими в безконечні віки. Амінь.

МОЛЕБЕНЬ ДО ПРЕСВЯТОГО СЕРЦЯ ХРИСТОВОГО

Свящ.: Благословен Бог наш завжди, нині і повсякчас, і на віки вічні.

Хор: Амінь.

Слава Тобі, Боже наш, слава Тобі.

Царю Небесний, Утішителю, Душе істини, що всюди єси і все наповняєш, Скарбе дібр і життя Подателю, прийди і вселися в нас, і очисти нас від усякої скверни, і спаси, Благий, душі наші.

Святий Боже, Святий Кріпкий, Святий Безсмертний, помилуй нас (3).

Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові, і нині, і повсякчас і на віки вічні. Амінь.

Пресвята Тройце, помилуй нас; Господи, очисти гріхи наші; Владико, прости беззаконня наші; Святий, завітай і зціли немочі наші імени Твого ради.

Господи, помилуй (3). Слава: І нині:

Отче наш, Ти, що єси на небесах, нехай святиться ім'я Твоє, нехай прийде Царство Твоє, нехай буде воля Твоя, як на небі, так і

ЗМІСТ

Слово автора	3
---------------------------	---

ПЕРША ЧАСТИНА

“Велика Обітниця”	6
У чому її суть?	6
Наслідки проповідування “Великої Обітниці”	14
Наука, повна потіхи	15

ДРУГА ЧАСТИНА

Розважання на Дев’ять Перших П’ятниць	19
Перша П’ятниця	19
Друга П’ятниця	23
Третя П’ятниця	28
Четверга П’ятниця	32
П’ята П’ятниця	36
Шоста П’ятниця	41
Сьома П’ятниця	47
Восьма П’ятниця	53
Дев’ять П’ятниця	57

ТРЕТЯ ЧАСТИНА

Побожні практики на честь Пресвятого Ісусового Серця ...	62
Приготування до Св. Сповіді і молитва перед приготуванням	62
Приготування до Св. Причастя	64
Св. Жертва – Служба Божа	68

Дев'ятниця на честь Найсвятішого Ісусового Серця	72
Літанія до Пресвятого Серця Ісуса.....	82
Акт посвяти Найсвятішому Серцю Ісуса Христа	83
Жертва “Почесної Сторожі” для Христового Серця.....	84
Постанови приятелів НСІ.....	87
Апостольство	89
Про покликання й освячення духовенства	90
Обітниці Пресвятого Ісусового Серця, об'явлені св. Маргариті Марії Алякок	95
Особливі обітниці Ісусового Серця для апостолів Його Божого Серця	96

ДОДАТОК

Посвята Родини Пресвятому Серцю Ісуса	97
Акафіст до Найсолодшого Серця Ісусового	104
Молебень до Пресвятого Серця Христового	113

о. Артур Мілані

ВЕЛИКА ОБІТНИЦЯ

*Розважання і приклади
на дев'ять перших п'ятниць*

Редактор *Йосиф ВОРОБЕЦЬ*
Технічний редактор *Андрій ЦИМБАЛ*
Комп'ютерний набір *Ольга КОВАЛИШИН*

Підписано до друку 10.03.2017. Формат 60x84/16
Папір офс. Офс. друк. Ум. друк. арк. 6,98
Наклад 500 прим. Замовлення № 10/03-17
Гарнітура TimesNewRoman

Магазин “Добра книжка”
вул. Б. Хмельницького 35/3а, м. Львів, 79019
тел.: (032) 261-55-74, (097) 67-67-725
Інтернет замовлення: www.gbook.lviv.ua
Релігійне видавництво ТзОВ “Добра книжка”
вул. Б. Хмельницького 35/3а, м. Львів, 79019
тел./факс: (032) 261-55-74, (096) 914-63-77
Свідоцтво СВС ДК № 1286
gbooklviv@gmail.com, gbook@ukrpost.ua
web: www.gbook.lviv.ua

Друк: СПД “Михайло Торба”

**ЛЮБОВНІ ЗІТХАННЯ
ДО СЕРЦЯ ХРИСТОВОГО**

До Твого Серця приходжу я,
о Пресолодкий Ісусе, і молю Тебе:
Ласкою Свого Серця – обсип мене!
Світлом Свого Серця – просвіти мене!
Терпінням Свого Серця – сокруши мене!
Раною Свого Серця – зрани мене!
Кров'ю Свого Серця – облий мене!
Водою Свого Серця – обмий мене!
Заслугами Свого Серця – освяти мене!
Хрестом Свого Серця – скріпи мене!
Терновим вінцем Свого Серця – прикраси мене!
Милосердям Свого Серця – огорни мене!
Духом Свого Серця – оживи мене!
Жаром Свого Серця – зігрій мене!
Полум'ям Свого Серця – запали мене!
Любов'ю Свого Серця – наділи мене!
Достоїнством Свого Серця – піднеси мене!
Славою Свого Серця – прослав мене!
Мудрістю Свого Серця – навчи мене!
Радістю Свого Серця – ошаслив мене!
Посіданням Свого Серця – насити мене!
У Своє Пресолодке Серце – скрий мене!
Дай у Ньому жити і вмирати!
Дай Тебе щораз більше любити!
Тут, на землі, і на віки вічні.
Амінь.

ISBN 617618094-5

9 786176 180944
www.gbook.lviv.ua

